

“อย่างลืมน่าจะมีใครมาขโมยความคิดมากนักเลย
ถ้าความคิดของคุณไม่ต๋ารึง
คุณก็คงทำได้แค่ยัดเยียดให้พวกเขา”

— ไอวาร์ด ไอเคน

วิถีแห่งการทำงานแบบใหม่.....	9
① คุณไม่จำเป็นต้องเก่งกาจ.....	14
② คิดเรื่องกระบวนการ ไม่ใช่แค่ผลลัพธ์.....	38
③ ไม่ต้องเล่าเรื่องใหญ่ แต่ให้เล่าทุกวัน.....	52
④ เปิดคลังของดี.....	78
⑤ บอกเล่าเรื่องราวดี ๆ.....	96

⑥	สอนสิ่งที่คุกรู้.....	118
⑦	อย่าทำตัวเป็นมนุษย์ใบปลิว.....	128
⑧	เรียนรู้วิธีรับหมัด.....	154
⑨	เห็นแก่เงินบ้าง.....	166
⑩	ยืนหยัดในสิ่งที่คุกรทำ.....	188

“สำหรับศิลปิน
ความท้าทายที่
การทำให้ตัวเอง

- ออนอริ

ทั้งหลาย
ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ
เป็นที่รู้จัก”

เดอ บัลซัค

“ความคิดสร้างสรรค์
ไม่ใช่เรื่องของความสามารถ
แต่เป็นวิถีแห่งการทำงาน”

— ราวน์ คลิส

วิถีแห่งการทำงาน แบบใหม่

เมื่อผมมีโอกาสได้พูดคุยกับผู้อ่าน คำถามที่พวกเขาถามกันบ่อยที่สุดคือ เรื่องการโฆษณาตัวเอง เช่น ทำอย่างไรผลงานถึงเป็นที่รู้จัก ทำอย่างไรถึงได้เป็นจุดสนใจ ทำอย่างไรให้คนหันมาฟัง และทำอย่างไรผมถึงมีชื่อเสียงอย่างทุกวันนี้ได้

ส่วนตัวแล้วผมเกลียดการพูดถึงเรื่องนี้เอามาก ๆ นักแสดงตลกชื่อสตีฟ มาร์ติน สามารถหลีกเลี่ยงการตอบคำถามเหล่านี้ได้อย่างมีชั้นเชิงด้วยการให้คำแนะนำว่า “ก็ทำผลงานให้ดีจนพวกเขาหลงข้ามไม่ได้สิครับ” มาร์ตินบอกว่า ถ้าคุณมุ่งมั่นกับการทำผลงานให้ดีจริง ๆ คนอื่นจะเป็นฝ่ายมาหาคุณเอง ซึ่งผมก็เห็นด้วย คุณไม่จำเป็นต้องหาคนมาชมผลงาน

ของคุณหรือ พวกเขาจะมาหาคุณเอง แต่ถ้าพึ่งแค่ทำผลงานให้ดีขึ้นยังไม่เพียงพอครับ ถ้าอยากให้คนอื่นหาคุณเจอ คุณก็ต้องทำตัวให้พวกเขาสามารถหาคุณเจอได้ง่ายด้วย ผมเชื่อว่ามีวิธีง่าย ๆ ในการทำให้ผลงานของคุณอยู่ในสายตาของพวกเขาและยากที่จะมองข้ามไปได้ ขณะที่คุณเองก็จดจ่ออยู่กับการทำสิ่งที่ตัวเองทำให้ดีที่สุด

ผู้คนส่วนใหญ่ในทุกสาขาอาชีพที่ผมชื่นชม (และจึ้งจะขโมยความคิด) ล้วนแบ่งปันผลงานกันจนกลายเป็นกิจวัตรไปแล้ว พวกเขาไม่ไปหาเพื่อนใหม่ ๆ ตามงานเลี้ยงเพราะยุ่งเกินกว่าจะทำแบบนั้น แต่จะหมกตัวอยู่ในสตูดิโอ ห้องทดลอง หรือสำนักงาน และแทนที่จะรักษาความลับสุดยอดของตัวเองเอาไว้ พวกเขา กลับนำสิ่งที่กำลังทำออกมาเผยแพร่ ทั้งยังแบ่งปันไอเดียหรือสิ่งที่ได้เรียนรู้ผ่านโลกออนไลน์อยู่เสมอ พวกเขาไม่เสียเวลาไปกับ “การสร้างเครือข่าย” แต่จะใช้ประโยชน์จากเครือข่ายที่มีอยู่แล้วแทน เมื่อพวกเขาแสดงความใจกว้างออกมา ผู้คนที่ติดตามพวกเขาก็พร้อมจะให้ความช่วยเหลือในยามที่พวกเขาต้องการเพื่อน คำติชม หรือการสนับสนุน

เป้าหมายของผมคือการสร้างคู่มือสำหรับมือใหม่ที่ต้องการเรียนรู้วิธีการทำงานแบบใหม่นี้ ผมจึงเขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นมาโดยพุ่งเป้าไปยัง

คนที่เกลียดการโฆษณาตัวเอง ผมจะสอนวิธีมองผลงานของคุณให้เป็นกระบวนการที่ไร้จุดสิ้นสุด วิธีแบ่งปันผลงานในแบบที่ดึงดูดผู้คนที่อาจสนใจในสิ่งที่你做 พร้อมทั้งวิธีรับมือกับเรื่องดีและเรื่องร้ายที่จะเกิดขึ้นเมื่อคุณนำผลงานของตัวเองออกไปเผชิญกับโลกภายนอก ถ้าหนังสือขโมยให้ได้อย่างศิลปินเกี่ยวข้องกับกรขโมยอิทธิพลของคนอื่น หนังสือเล่มนี้ก็จะบอกวิธีปล่อยให้คนอื่นขโมยความคิดของคุณเพื่อช่วยให้คุณมีอิทธิพลเหนือคนอื่นเหล่านั้น

จะเกิดอะไรขึ้นถ้านายจ้างรับคุณเข้าทำงานโดยไม่จำเป็นต้องหยิบเรซูเม่ขึ้นมาอ่านเพราะเขาเคยอ่านบล็อกของคุณมาก่อนแล้ว จะเกิดอะไรขึ้นถ้าคุณเป็นนักเรียนแล้วได้งานพิเศษทำเพราะมีคนเห็นโครงการสำหรับส่งอาจารย์ที่คุณโพสต์ไว้บนอินเทอร์เน็ต จะเกิดอะไรขึ้นถ้าคุณตกงานแต่มีคนในเครือข่ายสังคมออนไลน์จดจำผลงานของคุณได้และพร้อมจะช่วยให้คุณหางานใหม่ จะเกิดอะไรขึ้นถ้าโครงการที่คุณทำเล่น ๆ สามารถทำเงินได้มากมายเพราะคุณมีผู้ติดตามที่พร้อมจะสนับสนุน ลองนึกภาพดูสิครับ

หรือคุณอาจนึกภาพอะไรที่เรียบง่ายกว่านั้น อย่างภาพตัวคุณเองที่ทุ่มเทเวลา พลังงาน และความตั้งใจส่วนใหญ่ไปกับการสร้างสรรค์ผลงาน

การสร้างผลงาน

เป็นกระบวนการ
ที่ยาวนานและไม่แน่นอน

SAMPLE

สร้าง คิว

เผยแพร่

ผลงาน

ของตัวเอง

ฝึกฝนทักษะ หรือทำธุรกิจ แต่ในขณะที่เดียวกันก็เปิดโอกาสให้ผลงานของคุณได้ดึงดูดกลุ่มคนที่สนใจเรื่องเดียวกับคุณด้วย

ทั้งหมดที่คุณต้องทำก็คือ อดผลงานให้คนอื่นได้เห็น และปล่อยให้พวกเขาไปใช้ได้เลย

SAMPLE

① คุณไม่
ต้อง

จำเป็น
แก่งกาจ

SAMPLE

หาแหล่งบ่มเพาะ ความเก่งกาจ

“จงมอบสิ่งที่คุณมีให้กับคนอื่น
มันอาจออกมาดีกว่า
ที่คุณจินตนาการไว้มาก”

— เฮนรี วาดส์เวิร์ท ลอว์เฟลโลว์

ความเชื่อผิด ๆ เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์นั้นมียุ่่มากมาย แต่ที่อันตรายที่สุดคือความเชื่อเรื่อง “อัจฉริยะชายเดี่ยว” หรือผู้มีพรสวรรค์เหนือมนุษย์ที่จู่ ๆ ก็ปรากฏตัวขึ้นในประวัติศาสตร์โดยปราศจากที่มาที่ไป และไม่เคยได้รับอิทธิพลจากใครมาก่อนราวกับว่าเหล่าทวยเทพประทานความสามารถให้คนเหล่านี้โดยตรง เมื่อไหร่ที่พวกเขาเกิดแรงบันดาลใจ มันจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วราวสายฟ้าฟาด หลอดไฟในหัวจะสว่างวาบ จากนั้นพวกเขาจะขลุกอยู่ในห้องทำงาน ชัดเกล้าไอเดียจนได้ออกมาเป็นผลงานชิ้นเอก แล้วจึงนำไปเผยแพร่ต่อโลกภายนอกพร้อมเสียงตอบรับแบบถล่มทลาย ถ้าคุณเชื่อเรื่องนี้ ก็เท่ากับคุณเชื่อว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นผลมาจากการปลื้กวิเวกของบุคคลผู้ยิ่งใหญ่ไม่กี่คน (ซึ่งส่วนใหญ่ล้วนจากโลกนี้ไปแล้ว) เช่น โมซาร์ท โอนีสไตน์ และบีทส์โซ ส่วนคนธรรมดาอย่างเราก็กทำได้แค่นั่งอ้าปากค้างด้วยความตกตะลึงในความสำเร็จของพวกเขา

ทั้งนี้ยังมีแนวคิดเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์มากกว่าโบราณ อีโน นักดนตรีชื่อดังเรียกแนวคิดดังกล่าวว่า “แหล่งบ่มเพาะความเก่งกาจ (scenius)” เขามองว่าไอเดียเจ๋ง ๆ มักเกิดจากกลุ่มคนที่เปี่ยมด้วยความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสร้าง “สภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความเก่งกาจ” ขึ้นมา คนเหล่านี้อาจเป็นศิลปิน คนดูแลพิพิธภัณฑ์ นักคิด นักทฤษฎี หรือผู้นำแฟชั่นก็ได้ ถ้าคุณลองมองย้อนกลับไปในอดีตจะพบว่า จริง ๆ

BEETHOVEN

แล้วใครหลายคนที่เรามองว่าเป็นอัจฉริยะฉายเดี่ยวนั้นล้วนเป็นส่วนหนึ่งของ “กลุ่มคนที่คอยสนับสนุนซึ่งกันและกัน ศึกษาและลอกเลียนแบบผลงานของกันและกัน ขโมยและแบ่งปันไอเดียให้แกกัน” ความเชื่อเช่นนี้ไม่ได้ลดทอนคุณค่าของความสำเร็จที่บุคคลผู้ยิ่งใหญ่สร้างขึ้น แต่ทำให้เราตระหนักว่าผลงานดี ๆ ไม่ได้เกิดจากอากาศธาตุ และความคิดสร้างสรรค์ล้วนเป็นผลมาจากความร่วมมือและการเชื่อมโยงความคิดของใครหลายคนเข้าด้วยกัน

เหตุผลที่ผมชอบแนวคิดดังกล่าวก็เพราะมันช่วยให้คนธรรมดา ๆ อย่างเราซึ่งไม่ได้มองว่าตัวเองเป็นอัจฉริยะเริ่มมีความหวังขึ้นมาบ้าง การเป็นส่วนหนึ่งของแหล่งบ่มเพาะความเก่งกาจนั้นไม่ได้เกี่ยวกับว่าคุณฉลาดหรือมีพรสวรรค์มากแค่ไหน แต่เกี่ยวกับว่าคุณมีอะไรจะมอบให้คนในกลุ่มมากกว่า ไม่ว่าจะป็นไอเดียที่คุณแบ่งปัน เครือข่ายความสัมพันธ์ที่คุณมีหรือบทสนทนาที่คุณสร้างขึ้น ถ้าลองลืมเรื่องอัจฉริยะฉายเดี่ยวไปก่อนแล้วหันมาขบคิดว่าเราจะส่งเสริมและมีส่วนร่วมในแหล่งบ่มเพาะความเก่งกาจได้อย่างไร ความคาดหวังของเราก็จะเปลี่ยนไป เราจะเลิกถามว่าคนอื่นทำอะไรให้เราได้บ้าง แต่จะถามว่าเราสามารถทำอะไรให้คนอื่นได้แทน

ปัจจุบันเราอยู่ในยุคที่สามารถเข้าร่วมในแหล่งบ่มเพาะความเก่งกาจได้ง่ายดายอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน อันที่จริงอินเทอร์เน็ตก็คือกลุ่มก้อนของแหล่งบ่มเพาะความเก่งกาจที่เชื่อมโยงเข้าด้วยกันโดยปราศจากข้อจำกัดด้านระยะทาง (แม้ว่าผู้ใช้จะอยู่ไกลกันคนละซีกโลกก็ตาม) ทั้งบล็อก โซเชียลมีเดีย อีเมลล์กลุ่ม และเว็บบอร์ดล้วนเป็นพื้นที่เสมือนที่ผู้คนสามารถมารวมตัวกันและพูดคุยในเรื่องที่ตัวเองสนใจได้ ไม่มีใครคอยกีดกัน ไม่มีกำแพงขวางกั้นการเข้าร่วม คุณไม่จำเป็นต้องร่ำรวย มีชื่อเสียง มีประวัติการทำงานดีเด่น หรือจบจากโรงเรียนชื่อดังก็สามารถแบ่งปันสิ่งต่าง ๆ ในโลกออนไลน์ได้ ไม่ว่าคุณจะเป็นศิลปินหรือคนดูแลพิพิธภัณฑสถาน เป็นอาจารย์หรือเด็กฝึกงาน เป็นผู้เชี่ยวชาญหรือมือสมัครเล่นก็ตาม

